

СТУДЕНТСЬКОМУ САМОВРЯДУВАННЮ СЛІД НАДАТИ БІЛЬШЕ ПОВНОВАЖЕНЬ

Віце-прем'єр-міністр України Дмитро Табачник виступив з пропозицією передачі студентському самоврядуванню значних повноважень, зокрема, щодо призначення стипендій.

„Немає іншого шляху розвитку справжнього студентського самоврядування, крім передачі йому реальних повноважень, прав участі в управлінні університетами, прав по призначенню стипендій”, – зазначив Дмитро Табачник.

За його словами, тільки студентське самоврядування здатне справедливо розподіляти стипендію. „Студенти-однокурсники матимуть право визначати рівень стипендії та скасовувати її для студента-однокурсника, який їздить в університет на „Бентлі” або „Мерседесі”, одночасно передавши ці гроші однокурснику з бідної сім'ї, – наголосив віце-прем'єр-міністр.

У продовження цієї думки він додав, що це можна зробити, без зменшення загального

стипендіального фонду вже з наступного року, – „...головне, аби студентське самоврядування було готове до такої відповідальності та такого випробування непопулярними рішеннями” – додав Дмитро Табачник.

Голова Секретаріату УАСС
Олексій Кляшторний

Постійна [www-адреса матеріалу:](http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article)

<http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article>

Студенти разом з ВР України зайнялися питаннями законодавчого врегулювання студентського самоврядування

Директор Департаменту вищої освіти МОНУ Ярослав Болюбаш підтримав демократизацію вищої освіти при широкій участі органів студентського самоврядування. Він нагадав про досягнення студентського самоврядування недавніх часів: “Студентське самоврядування в нас було. Його потрібно відновлювати і розвивати.”

Інші учасники “круглого столу” також висловилися в підтримку надання органам студентського самоврядування більш широким прав. Олексій Кляшторний, голова Секретаріату Української асоціації студентського самоврядування, голова робочої групи по розробці змін у законопроект, наставляв на розгляді та прийнятті саме змін, які вироблені робочою групою як отримані в результаті загальної згоди між усіма представниками зацікавлених молодіжних організацій.

Супротивником прийняття яких або змін у закон «Про вищу освіту» виступив Сергій Романюк, представник «Асоціації правозахисних організаторів студентів України» (АПОС), аргументувавши свою позицію тим, що в результаті прийняття таких змін зникне сенс існування студентських профкомів.

Учасники “круглого столу” прийняли резолюцію, в якій, виходячи з розуміння необхідності гарантування з боку держави прав студентського самоврядування на рівні законів для поступового розвитку України, демократизації вищої освіти, можливостей усебічного розвитку студентів, необхідності закріплення чітких повноважень, інституціоналізації діяльності органів студентського самоврядування (можливість юридичної реєстрації, забезпечення ресурсною базою), рекомендують Верховній Раді України прийняти в основному зміні в законодавство щодо студентського самоврядування, запропоновані Робочою групою відносно законодавчого врегулювання студентського самоврядування в Україні.

Кто не знает «Know How»?! «Know How» знають все!

(Начало на стр. 4). В активе команды этапы синхронного турнира чемпионата Лиги Украинских Клубов (ЛУК) по ЧГК, Олимпийский Кубок ЛУК, Кубок Провинций СНГ, этапы Всероссийского синхронного чемпионата, Студенческий кубок по ЧГК, Кубок городов. Начиная с осени 2004 года в команде стал играть Сергей Дячек (МП-2-04д).

В 2005 г. «Ноу-хау» победила в Открытом Кубке ЗНУ, стала второй в межвузовском турнире под названием «ХИМия». Этот турнир стал дебютом нового игрока команды – Дениса Семенова (ГСХ-2-04д). Весенний сезон ознаменовался приходом Ольги Олефиренко (ОТ-2-02д) и Владислава Ковалёва (ЭК-1-01д). Состав команды обновляется: на смену закончившим обучение приходят новые игроки. Так стали членами «Ноу-хау» два Владимира: Поздняков (МО-2-04д) и Кочубей (Ф-2-03д). Несмотря на то, что с момента создания команды состав ее игроков практически полностью изменился, «Ноу-хау» достойно продолжает свою миссию. Подтверждение этого – недавние победы в двух важных декабрьских турнирах: Открытом Кубке факультетов ФИТ и ФЭЭ и Кубке ректора ЗГИА.

В заключение хочу заметить, что всего вышеупомянутого могло бы и не быть, если бы не старания организаторов всех перечисленных турниров. Поэтому от имени всех участников интеллектуальных игр хочу выразить благодарность Ректорату, Сенату и Клубу интеллектуальных игр ЗГИА, Клубу интеллектуальных игр ФЭЭ, а также всем энтузиастам, чьи старания сделали возможными и популярными такие игры, как «Что? Где? Когда?» и «Брейн-ринг».

Приятно осознавать, что с каждым годом возрастает число команд, участвующих в академических турнирах. Это свидетельствует о возрастании интереса студентов к данному виду досуга.

В связи с этим хочу обратиться ко всем, кто еще не сделал первый шаг в увлекательный мир интеллектуальных игр: если вы хотите испытать свои знания, узнать много нового, проверить свою логику и просто хорошо провести время с друзьями – присоединяйтесь к нашему движению, и вы не пожалеете!

Андрей Коловский, капитан «Ноу-хау»

АНАЛІЗ АМЕРИКАНСЬКОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

(Продовження. Початок на стор. 4)

З одного боку, студенти повністю оплачують навчання, посібники, гуртожиток, тощо, а з іншого, ті з них, які виявили свої здібності до наукової роботи, одержують фінансову допомогу федерального уряду, уряду штату, університету, приватні або громадські фонди виділяють гранти на навчання (стипендії), довгострокові кредити на навчання, надається робота в межах університету. Тобто найбільш талановиті студенти мають можливість проявити себе.

На протязі роботи у ВНЗ США викладач займає посади викладацького складу у порядку підвищення: лектор, інструктор, асистент професора, асоційований професор, професор. Перший контракт викладача укладається на три роки. По закінченню терміну, за підсумками навчальної, наукової та громадської роботи, керівництвом приймається рішення щодо продовження контракту на наступні три роки. Всі ці шість років викладач займає перші посади: лектор, інструктор, асистент професора. За підсумками 6 років випробувального періоду комісією викладачів факультету

оцінюється виконання цим викладачем навчальної, наукової та громадської роботи. У разі, якщо викладач отримує з двох видів робіт оцінку “відмінно” та з третього щонайменше “задовільно”, то він має право на довічний контракт на посаді асоційованого професора й вище. Загальна світова тенденція відносин “викладач — навчальний заклад” — зростання незалежності викладачів від ВНЗ. Після закінчення терміну навчання, студент отримує освітній кваліфікаційний рівень бакалавра або магістра, кваліфікація спеціаліст відсутня.

Отже, необхідно у системі реформування вищого навчального закладу врахувати досвід диференціації вищої освіти США щодо форм залучення талановитої молоді, оцінок та системи забезпечення кар’єрного росту викладачів для підвищення конкурентноздатності та створення неповторного яскравого бренду кожного ВНЗ України.

Мелехова Т. О., асистент каф. ОіА

Вітаємо круглих ювілярів

Головко Валентину Парфенівну,
архіваріуса
Савіних Людмилу Миколаївну,
бібліотекара 2 кат.
Шпак Любов Іванівну,
спеціаліста 1 кат. ВК
Токмак Гадину Миколаївну,
МВН каф. АУТП
Ковбасу Любов Іванівну,
малювачку РБД
Немогушу Ольгу Григорівну,
прибиральницю УК
Шатайло Раїсу Григорівну,
прибиральницю ЖВК
Кузнєцову Галину Миколаївну,
ст. викладачу каф. ВПМ
Правдінку Ольгу Віталіївну,
доцента ЕК
Воронцову Сільву Олексіївну,
ст. викладачу каф. Іноземних мов
Кузьменко Аллу Анатоліївну,
ст. викладачу каф. ТЕ
Ткаченко Анатолія Опанасовича,
доцента каф. Хімії
Николаєва Віктора Олександровича,
професора ОМТ
Полікарпову Лілію Вікторівну,
ст. викладачу МБГ
Адміністрація та ПК ЗДІА
широко вітають ювілярів

О пирамидах — не банально... (Окончание)

Почти все, что мы знаем о жизни в Мемфисе — да и вообще в Египте эпохи Древнего Царства — дошло до нас не из жилых кварталов города, а из его кладбищ.

Жители Мемфиса построили свой первый некрополь на крутом уступе, возвышающемся в пустыне к западу от городской черты. Они назвали его Саккара, в честь Сокара — одного из египетских божеств заупокойного культа. Ранние гробницы в Саккара делались из кирпича-сырца. Они были прямоугольными, с плоскими крышами и слегка покатыми стенами. Египтяне называют такие гробницы арабским словом «Маста-Ба», что значит «скамья», т.к. внешне они напоминают прямоугольные скамейки из кирпича-сырца. Около 2630 г. до н. э., во время правления фараона III династии Джосера, некрополь в Саккара претерпевает глубокие изменения. Чтобы отличать свою гробницу от могил прошлого, Джосер пошел на чрезвычайно смелое для своего времени решение, приказав строить ее из целиком из камня. Разработку проекта и строительство усыпальницы Джосер поручил своему главному визирю и советнику Имхотепу. Шесть раз в ходе сооружения гробницы менял Имхотеп свое конструктивное решение, пока, наконец, не остановился на конструкции, внешне напоминающей шесть поставленных одна на другую мастаб уменьшающихся размеров. Поэтому в своем законченном виде монумент получил известность под названием *Ступенчатая пирамида*, что, по-видимому, отражало и ее духовную направленность — служить некой лестницей, ведущей фараона после его смерти в небеса духовной жизни. Ступенчатая пирамида не имеет себе равных ни по размерам, ни по конструкции. Основание пирамиды имеет площадь 118,6 на 140,9 м, ее высота — 62 м. При этом сама пирамида — всего лишь часть огромного комплекса сооружений гробницы. Под ее основанием Имхотеп создал настоящий лабиринт из штолен, переходов, галерей, погребальных камер, часовен, дворики... Весь этот комплекс Имхотеп обнес мощной каменной стеной длиной

Памяти товарища...

И жить еще надежде до той поры, пока
атланты небо держат на каменных руках...

Когда из жизни уходят люди старшего поколения, всегда думаешь, как несправедлива смерть, уносящая лучших... С уходом таких мэтров, каким и был покойный Всеволод Филиппович Фролов, в окружающем мире образуется невосполнимая пустота. На них, колоссах духа, рыцарях науки держались и продолжают держаться понятия о чести, об этике и культуре общения, стремлении к знанию, гуманизме, уважении к личности... При мысли о наших институтских педагогах (не имеет значения, на пенсии они или в строю), которых принято называть «старой гвардией», на память приходят строки песни геофизика, доктора наук, поэта Александра Городницкого: «...стоят они навеки, уперши лбы в беду, не боги — люди, привыкшие к труду. И жить еще надежде до той поры, пока атланты небо держат на каменных руках»... Земля Вам пухом, глубоко чтимый Всеволод Филиппович...

А теперь слово Аркадию Григорьевичу Беличенко...

Вспоминая Всеволода Филипповича, я окидываю мысленным взором всю нашу совместную деятельность, начавшуюся 42 года назад на предприятиях черной металлургии и продолжавшуюся на протяжении 28 лет здесь, в академии. И должен сказать, что он был для меня образцом долга, высокой нравственности и принципиальности, прошедших закалку на фронтах ВОВ. Свою мирную деятельность Всеволод Филиппович посвятил ЧМ и ее экономике. Его знания, опыт, научный поиск позволили Фролову получить ученую степень кандидата экономических наук и звание доцента. Служебный путь Всеволода Филипповича — это зав.кафедрой организации и планирования производства, затем на протяжении многих лет декан факультета последипломного образования. Всегда и всюду он демонстрировал высокий профессиональный уровень преподавания, руководства кафедрой, факультетом. Огромная плеяда его воспитанников-экономистов ныне занимают в нашем регионе ключевые посты, преподают в академии, продолжая его дело.

Доброжелательность, бескорыстие и готовность помочь каждому снискали ему уважение коллег, студентов-слушателей ФПО...

Всеволод Филиппович до последнего мгновения своей славной жизни оставался верным миссии Учителя — воспитывать, обучать, передавать знания. Он сделал все, что полагается сделать человеку на протяжении жизни: защитил Отечество от врага, посадил и вырастил деревья (как в прямом, так и в переносном смысле), воспитал дочь-экономиста, построил дом — ФПО в нашей академии.

Светлая память о Всеволоде Филипповиче навечно сохранится в наших сердцах.

Дню соборности України

Двадцять століття залишило нам у спадок вершинні події минулого, які, віддаляючись, не втрачають своєї значущості та актуальності. До таких подій належить 22 січня 1919 року — день ухвали Актів Злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки. Цій даті судилося навічно вкарбуватися в історію України величним святом — Днем Соборності.

Саме тою зимового дня в золотoverхому Києві під перегук дзвонів Святої Софії було ухвалено рішення про об'єднання розділених історичною прірвою, гілок українського народу. В Універсалі Директорії УНР наголошувалося: «Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України. Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка». Довго український народ боровся за свою державність, багато крові пролито борцями за Україну, багато кісток українців лежить за межами нашої держави: в Сибіру, в концтаборах, на Соловках, на Біломорканалі. Але сьогодні ми маємо незалежну українську державу. І ми повинні, дорогі друзі, кожен на своєму місці працювати і робити все для зміцнення нашої української держави. Закликаємо Боже благословення на всіх вас і поздоровляємо зі святом Соборності.

1,6 км і 10,1 м в высоту, в которой он сделал 13 ложных и только один настоящий проход. Результатом его усилий явился комплекс сооружений, достойный персоны фараона-бога.

Поразительные достижения Имхотепа — зодчего и строителя, — его талант писца и мудрого царского советника снискали ему славу среди его соотечественников, которая не померкла в течение целой тысячи лет. Он даже был причислен к сонму малых божеств и в его честь воздвигались храмы столетия спустя после его смерти. Слава его затмила славу фараона, имя которого он обессмертил.